

Uden videre Forhandling blev Forslag af Løvmøes:
 At der nedsettes et Udvalg paa 11 Medlemmer vedtaget uden Afstemning.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

2den Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Loven, af 9de December 1871 om Fortsættelse af Statens Drift af de jydsk-syenske Jernbaner.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1391 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 829—30).

Foruden det af Udvalget stillede i Betænkningen opførte Ændringsforslag var intet saadant fremkommet.

Lovforslagets Indhold tilligemed det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Bojsen): Jeg kan henholde mig til, hvad der er udtalt i Betænkningen angaaende dette Lovforslag. Til Motivering af det Ændringsforslag, der er stillet, og som gaar ud paa at forlorte den Frist med et Aar, inden hvilken et nyt Lovforslag om Ordningen af Satsbanedriften skal forelægges, nemlig fra 1878 til 1877, skal jeg kun bemærke, at denne Bestemmelse refererer sig til den Tid, da man maa antage, at Limfjordsbroen er færdig. Efter Loven skulde den være færdig den 1ste Juli 1876, hvortil der dog neppe er nogen Udsigt, men man har anset det for givet, at den i ethvert Tilfælde vil være færdig saa tidlig, at et Lovforslag som det her omhandlede maa kunne fremlægges for den i 1877 sammentrædende ordinære Rigsdag. Forslaget fremtræder som et Udtryk for det Ønske, at den Tid, indenfor hvilken der efter et stort vilkaarligt Skjøn er overladt Administrationen Raadighed over saa betydelige Statsmidler, skulde kunne indskrænktes saa meget som muligt. Forøvrigt har Folketingsudvalget væsentlig været enig i de Betragtninger, der ere opstillede i det Udvalg, som i det andet Thing har behandlet Sagen. Jeg tvivler heller ikke om, at der vil kunne opnaas Enighed om den uaførelse væsentlige Ændring, der her er bragt i Forslag, og som kun gaar ud paa at indskrænke Tidsfristen med et Aar.

Judeanrigsministeren (Skeel): Det beror væsentligt paa et Skjøn, hvor lang Erfaring man tror at behøve, for at man kan skride til

Forslag om en Lov om Statsbanernes Drift. Det beror ikke alene paa Længden af den Tid, der bliver levet til at indhente disse Erfaringer, men det beror ogsaa paa, at Udviklingen af Driften af Jernbanerne i den Tid, hvor Erfaringerne indhentes, er rolig og jævn fremadskridende. Jeg har nu nogen Frygt for, at det ikke vil være Tilfældet i den nærmest foreliggende Periode, hvori ikke alene Jernbaneneitets Udstrækning, men ogsaa den stadige Udvikling af Trafikken vil føre til, at en jævn og rolig Drift i den første Tid ikke vil kunne siges at være tilstede. Et saadant Forslag kræver temmelig vidtløftige Forarbejder, hvilket maa have sig i Erindring. Jeg har derfor nogen Frygt for, at disse Momenter ville have store Indflydelse; i alt Fald vil man komme til den Erkendelse, at, hvis Udvalgets Forslag vedtages, maa den Frist, der er givet Administrationen, vistnok anses for at være for kort. Tidspunktet 1878 blev sat ind i Loven efter Overenskomst mellem Ministeren og Landsthinget, fordi man troede, at det vilde være nyttigt og rigtigt, naar Administrationen skulde forelægge et Lovforslag, der støttede sig til en tilstrækkelig Erfaring, og jeg vilde anse det for ueheldigt, om man vilde begrænse Tiden ved at borttage 1 Aar, saaledes som Udvalget har foreslaaet. Jeg skulde derfor henstille og opfordre Thinget til at vedtage Lovforslaget uforandret, saaledes, som det er kommet fra Landsthinget.

Ordføreren (Bojsen): Jeg skal bemærke, at naar der ønskes en tilstrækkelig Tid for at kunne indhente Erfaring om en rolig Drift af Statsbanerne, inden et saadant Forslag kan fremlægges, tror jeg, at selv en Frist til 1878 vil være ganske utilstrækkelig. De Erfaringer, som i Løbet af 2 Aar ville kunne indvindes i saa Henseende, ville vist ingen væsentlig Betydning have. Der har i Udvalget ikke været nogen ringe Stemning for allerede nu at gjøre et Forsøg paa at tilvejebringe en Ordning af enkelte af de Bestemmelser, der angaa Statsbanernes Drift, og navnlig af Lønningsbestemmelserne. Et Flertal af Udvalget har ikke nærret nogen Betænkning ved allerede nu at tage fat paa Ordningen af dette Spørgsmaal, og det vilde have saa meget større Interesse, som netop dette Spørgsmaal har været Gjenstand for Kollision mellem Administrationen og dette Things Flertal. Det er kun Hensynet til den langt fremstredne Tid af Samlingen, der har medført, at man ikke nu har fundet det rigtigt at optage dette Spørgsmaal, men man kan paa ingen Maade indrømme, at det ikke skulde være muligt i 1877 at kunne komme til en Ordning af de Dele af Bestyrelsen af Statsbanerne, som der overhovedet kan blive Tale om at ordne ved Lov. Jeg skal minde om, at hvad det gjælder om er en bedre Ordning af Udgifts- og Indtægtsbudget, en Ordning af Lønningsbestemmelserne, selvstændig væsentlig af